תורתך דמילתא · דרך תרץ שלא יקשה עליו תחת ואפי' הוא יכול לפתותה שתתן לו רשות: **לכל דבר שמחלוקות שבתלמוד מדם בתדם** · כדברי הימים במחלוקות שהיו עובדים לפי דוד כל מחלוקות מדם ותע"ג דמשמעותא דענייני משמע שלא היה פורש מביתו שלא מדם לחד בשנה ואין ללמוד תורה אור משם שלא מדם כאן וי"ל מדשים בביתו דבית רבו קרי ביתיה דהכא היה פורש כל ימות השנה והיולדת דרים הוא ליה למכתב המשכירים את המלך לכל דבר מחלוקות מדמי השנה וכתב דבר המחלוקות הבאה והיולדת מדם בתדם לכל מדמי השנה משמע שהיו שתי מחלוקות עגבים ומשכירים שמשכירים עם השתר זו ו' מדשים בדילוג וזו ו' מדשים בדילוג זו בתה וזו יולדה מדי בתדם בתדם הרי מדם בבית המלך וחדם בביתו ולא כאן מדם בבית רבו וחדם בביתו: **ושנים מדשים בביתו** · תחים בביתו, שהרי ל' לתך תים היה תמם ויצלחם לבונה עשרת תלפיס בתדם, כשמחליפין תלו הולכין עשרת תלפיס תחרים, ובתדם השליחי עשרת תלפיס שלישי, כמלא שעמדו הרלשוני, בביתם ב' מדשים וכן כולם בתלופיסם כך: **שלשה ע"י תחרים** · לפי מנין התלופות כך היו עולים: **שאני התם דליתיה להו** · שהיו נהנים מביתו המלך ותיכף רווח ביתו לפיכך מקבלת עליה שיהי' בבית המלך [תדם] לחד מתני מדשים שכיון שיש לו שכר יש לה מזונות מרווחים ותכשיטין שלכל ת"ח מצוה לייחה רווח: **תנתה שוכרת כו'** · תייחי דתיפלגו בה רב ורבי יוחנן בדרשת דקרא נקט לה נמי הכא: **מתנים** · בתמנע הגוף: **דשנן בה** · הורגלנו בה כמו כיון דדם דם (ניתין דף נו:): **דממלא תכלי לא בשתה** · תשה הלימודים לשכל בניה לקוברה תיכה תמיהת ומפתחת במות ת' מסם שכבר לימודם: **בני פירקי** · תלמידים שהרב מלוי להם בעיון ושונים פרקם ולנים בביתם: **מלו דלמיד כאן** · בשבילם נאמר לבעלי לומניות: **שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת** · למלאכת הרשות תוכלי לאחם בעצב כן יתן הקב"ה לידידו שנת למי שמנדד לכבודו ולמלוחו שיבה: **מנדדות שינה** · ממתינות את בעליהן שהן בבית רבם ושונים פירקם תלמת בשעת שיבה עולן בבית רבן ואת תמרים יש להן פנלי לעוגה בכל לילה: **רב שמואל בר שילת** · מלמד תיעוקים היה ומשפרנם מהן כלאמרי' בעבודה שבמשכנות(שמות כו): **ולא תליף פריסתקא דמלכא** · תלך מלך **דמלכא מבבים** · תין שלית מלך פרס עובר על פתחו לשאול לו עבודת המלך שאין תין המלך עליו שאין עשיר בעשיר בעיניהם: **מפנקי דמערבא** · בני ישראל שבמערב במלכל ומשתה לכך הם בריחים ובעלי כח להתמיד: **תיתתיה כי כתני** · תתה המרתלות יש תלך שהמים נופלים שם: **תפקיעו** · העלה את העבדים בידו תחת ובשביה היה מטפח ועולה בעמוד: **מאחר דשכי** · שבעל כח תחה: **שם כן** · שתתים את כתי ולא ישמכוני: **שם מניח** · כח בעלמי להשתמש בו לעת זקנה: **בשירם** · שתים בשבת: **תיכפל מנת נשמעונין טייל ופועל** · תנת דשתם לעיל "המשיר את תשתו בית הלל לומרים שבת אחת", תין לו לומר זאת: **ולא בגמל** ולא בחמר, ולא בחלמידי חכמים שהרי [לפי החמר] טוענו תחת בשבת ובשביל יום אחד יוליך ויתן כתובה הרי טוענו משבעה לשבעה וכ"ש גמל וספן, תין בכלל הזה שלא טייל ופועל העושה מלאכה בשירו' שדרכו לשתם שתים בשבת:

אלא תורתך דמילתא כתתי· פי' בקונטרס שלא יקשה עליו תחת ואפי' הוא יכול לפתותה ות"ת והילך יש ר"ע וכל הכהו לקמן וי"ל דהתם שלא פתוי היו שתתות שהיו בשליחן הולכין ללמוד תורה ולהיות תלמידי חכמים ותדרכה לתשתא דהכי נשתו שילכו ללמוד תורה אבל הכא לר"י דתפותים שלא יקשה עליו תחת ואפי' הוא יכול לפתותה ות"ת והילך ר"ע וכל הכהו לקמן וי"ל

אורחא דמילתא כמה. רב חדש כאן יוחדש בבית שנאמר לכל דבר המחלקות הבאה והיוצאת חדש בחדשו לכל חדשי השנה" ור' יוחנן אמר חדש כאן ושנים בביתו שנאמר חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ורב נמי מ"ט לא אמר מההיא? שאני בנין בית המקדש דאפשר ע"י אחרים ור' יוחנן מ"ט לא אמר מההיא? שאני התם דאית ליה הדווחה, אמר רב אנחה שוברת חצי גופו של אדם שנאמר ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח ורבי יוחנן אמר אף כל גופו של אדם שנאמר והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים והכהה כל ברכים תלכנה מים ורבי יוחנן נמי הכתיב בשברון מתנים? ההיא דכי מתחלא, ממתנים מתחלא ורב נמי הכתי' ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח? שאני שמועה דבית המקדש דתקיפא טובא, ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוו קאזלי באורחא בהדי הדדי, לא אימצי עובד כוכבים לסגויי בהדי ישראל, אדכריה חורבן בית המקדש, נגיד ואיתנח, ואפ"ה לא אימצי עובד כוכבים לסגויי בהדיה, א"ל לאו אמריתו אנחה שוברת חצי גופו של אדם? א"ל ה"מ מילתא חדתי אבל הא דשנן בה לא-דאמרי אינשי דמלפי תכלי לא בהתה": **התיילין בכל יום** : מאי טייליך? אמר אבא בני פירקי, א"ל אבוי מאן דכתיב בהו שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא" ואמר רב יצחק אלו נשותיהן של ת"ח שמנדדות שינה מעיניהם בעוה"ז ובאותו לחיי העוה"ב ואמרת אמרת בני פירקי אלא אמר אבוי כדרב-דאמר רב "כגון רב שמואל בר שילת דאכיל מדידיה ושתי מדידיה וגני בטולא דאפדניה ולא חליף פריסתקא דמלכא אבביה" אתא רבא אמר מבגון מפנקי דמערבא ר' אבהו הוה קאי בי באני, הוו סמכי ליה תרי עבדי, איפחית בי באני מתותיה איתרמי לי עמודא, סליק ואסקינהו, ר' יוחנן הוה קסליק בדרגא הוו סמכי ליה רב אמי ורב אסי, איפתתא דרגא תותיה, סליק ואסקינהו, אמרי ליה רבנן: מאחר דהכי, למה ליה למיסמכיה? אמר להו "א"כ מה אניח לעת זקנה": והפועלים שתים בשבת : והתניא הפועלים אחת בשבת א"ר יוסי ברבי חנינא לא קשיא באן בעושין מלאכה בעירן באן בעושין מלאכה בעיר אחרת תניא נמי הכי הפועלים שתים בשבת במה דברים אמורים בעושין מלאכה בעירן אבל בעושין מלאכה בעיר אחרת בשבת : החמרים אחת בשבת : אמר ליה רבה בר רב חנן לאביי אכפל תנא לאשמועינן טייל ופועל? אכר ליה לא, אבולהו

טיילין · על שם שדרכם בטולה לתפדנייהו:

מנדדות שינה מעיניהם · בתלמידים הלומדים בעיר בעיר לתחר לתתי מנדדות שינה הת לין דרך ליכנס בעיר בלילה: **והתניא** הפועלים תחת בשבת · מריבת דקתני הפועלים שבת תחת לת מני למיפרך דריבת לתו בדין עוגה מייתי שלת תלכה תמשועינן דשרי לשמת ולבטל עוגה ממה שהיה מנהגם תפלה תבל מבריית פריך שפיר דתייתי בדין עוגה התמורה בתורה ולת ביניהה שלת ברשות מדקתני תחת בשבת ולת קתני שבת תחת כמו במתני' ומתני' דבשוטה מלאכה בעיר תחרת תייתי ושיה דרכם ומנהגם כך ות"ת מתי תייתי כשמנהגם כך תפי' לשתת יכולין שבת תחת כלפריסים במתני' וי"ל דבבריית קתני דתת"ם שמנהגם כך לעשות מלאכה בעיר תחרת תם רוצי' לשתת ולשהות יותר תין הרשות בידם וי"ש כר' בירוך היה לומר דג' מדות בפועלי' להשוטין מלאכה בעירן שתים בשבת כדתנן במתני' ובבריית בשוטין מלאכה בעיר תחרת ומוזרין בכל יום לביתם תחת בשבת לפי שים להם טורח הדרך לחבל לותם שתין תוזרין לביתם בין היה מנהגם בין לת היה כמו בריית דמתני' דקתני יולתין שבת תחת משמע שהן ג' בתון ומוזרין בכל יום שמיני תבל ר"י לת פירש שלת ג' מדות שתים בשבת ותחת בשבת כלפריסים:

רוצה

מנדדות שינה מעיניהם · בתלמידים הלומדים בעיר בעיר לתחר לתתי מנדדות שינה הת לין דרך ליכנס בעיר בלילה: **והתניא** הפועלים תחת בשבת · מריבת דקתני הפועלים שבת תחת לת מני למיפרך דריבת לתו בדין עוגה מייתי שלת תלכה תמשועינן דשרי לשמת ולבטל עוגה ממה שהיה מנהגם תפלה תבל מבריית פריך שפיר דתייתי בדין עוגה התמורה בתורה ולת ביניהה שלת ברשות מדקתני תחת בשבת ולת קתני שבת תחת כמו במתני' ומתני' דבשוטה מלאכה בעיר תחרת תייתי ושיה דרכם ומנהגם כך ות"ת מתי תייתי כשמנהגם כך תפי' לשתת יכולין שבת תחת כלפריסים במתני' וי"ל דבבריית קתני דתת"ם שמנהגם כך לעשות מלאכה בעיר תחרת תם רוצי' לשתת ולשהות יותר תין הרשות בידם וי"ש כר' בירוך היה לומר דג' מדות בפועלי' להשוטין מלאכה בעירן שתים בשבת כדתנן במתני' ובבריית בשוטין מלאכה בעיר תחרת ומוזרין בכל יום לביתם תחת בשבת לפי שים להם טורח הדרך לחבל לותם שתין תוזרין לביתם בין היה מנהגם בין לת היה כמו בריית דמתני' דקתני יולתין שבת תחת משמע שהן ג' בתון ומוזרין בכל יום שמיני תבל ר"י לת פירש שלת ג' מדות שתים בשבת ותחת בשבת כלפריסים:

תוספות רי"ד בדיני: השיילים וכו' · כי אתא רב דימי אמר כגון מפנקי דמערבא: התועלים וכו' · אמר ר"ש לאביי איכפל תנא לאשמועינן במדיר את אשתו מייל ופועל פי' דלא מתוקמא מתני' דקתני שבת א' אלא בשיילים ופועל דאי חמרין א' בשבת וכ"ש ספנין וגמלין ות"ח נמי א' בשבת א"ל

צב א ב מיי' פי"ד מהל' אישות הל' ו סמג לאוין פח טוש"ע אה"ע סימן עו סעי' ו:

צג ג מיי' שם טוש"ע שם סעי' ב:

מבנה
ב' מחי' רב וב' יוחנן (ד"ה שאני התם)

[גי' העיון דרוקא פי' תיל של מלך]

מבנה
ב' מעשים שתלשים בחת של שמועה אלו

נוסח מבנה
ב' פיהושים - מ' הים הגיון שמתים הועה בכל יום

[עי' פירושו בערוך ערך תכל ב']

[בע"י הגדה דיומא פ' סו וביומא עז:]

[גי' העיון בערך תל מ' וכי מאחר דחילה דמר בולי האי ל"ל לפר למיסמכיה יש לתל ידי תגלוס תים תילת בידו]

[עי' בערוך תל מ' תחר ב תחי' ר"ת ב תחי' ר"ת ב תחי' ר"ת]